

29.12.2; 101b (מיתבי) → 102b (כי קאמרינ דרבנ) (מיתבי)

Note: this session picks up in the middle of the discussion of ר"ש's approach to מנחה מפוגלת and whether טומאת אוכלין would obtain, or, as ר' אושעיא claims, that it is invulnerable to ט"א; to that end, this seminal תוספתא is cited again.

... כן היה ר' שמעון אומר יש נותר שהוא מטמא טומאת אוכלין ויש נותר שאין מטמא טומאת אוכלין כיצד לפני זריקת דמים אין מטמא טומאת אוכלין לאחר זריקת דמים מטמאין טומאת אוכלין פגול בין לפני זריקת דמין ובין לאחר זריקת דמים מטמא טומאת אוכלין הפגול במנחה מטמא טומאת אוכלין תוספתא מסכת עוקצין (צוקרמאנדל) פרק ג

- I Challenge to ר' אושעיא: end of תוספתא ש"ש - ר"ש's opinion re פגול and נותר, explicitly states that מנחה מפוגלת has ט"א
- a *Resolution/defense*: that is a case where it had שעת הכושר ר"ש; שעת הכושר would be applied to case with no שעת הכושר
 - i *Circumstance*: where he was מקדיש while grain was still in ground (had no point where ט"א could have applied when it would be edible) – *note*: at that point, it would have only had קדושת דמים, not קדושה"ג
 - 1 *Challenge*: he could have redeemed it and generated שעת הכושר
 - 2 *Answer*: if we accept version of ר"א (p. 86) *contra* שמואל, that we may not redeem בדה"ב קדשי if טהורים – fine
 - (a) *But*: if we accept other version – he could have redeemed it
 - (b) *And*: should we answer that since in fact he didn't redeem it, that is irrelevant – but
 - (i) ר"ש holds that anything which could be redeemed is considered released, per:
 - (ii) ט"א rules that פרה has ר"ש ברייתא
 1. *Explanation* (ר"ל): ר"ש maintains that פרה may be redeemed right at שחיטה
 2. *Block*: in that case, it is *proper* to redeem it if a better פרה is found, unlike מנחות
 - (c) *challenge*: in תוספתא (above), ר"ש excludes זריקה לפני לן from ט"א, even though they *should have* performed זריקה before evening → ר"ש, "should have" does not equate to "did"
 - (i) *defense*: circumstance of תוספתא was where it was slaughtered too late for זריקה
 - (ii) *challenge*: then the תוספתא should add that if there *was* time for זרה"ד זרה"א, ט"א obtains
 1. *answer*: indeed, that's what it means – if it was לפני זריקה *was possible*, then ט"א applies
 - (iii) *challenge*: whether פיגול – פיגול – פיגול or קדק"ל or קדק"ד – where it is a מצוה to perform זרה"ד – yet no ט"א
 1. *answer*: case is where פיגול was שחיטה (שעת הכושר no) and זרה"ד wouldn't have prevented פיגול
 2. *challenge*: then the תוספתא should have made that distinction explicit
 - a. *answer*: had to use שחיטה as פיגול-point, to contrast with מנחה – where קמיצה (שחיטה) is the הקדש-point, is מטמא ט"א, since it had a permitted moment (before פיגול)
 - ii (ור"נ) אשי (ור"נ) – no need to theorize that the שחיטה was done late etc. – could even have had time
 - 1 *reason*: while ר"ש applies "could have redeemed": redemption, doesn't apply "could have done"::זרה"ד זריקה::זרה"ד זריקה; מעילה; if it never had מעילה, still bound by שעת היתר לכהנים
 - (a) *challenge*: ר' יהושע's rule: anything which had היתר לכהנים is already unbound from מעילה; if it never had מעילה, still bound by שעת היתר לכהנים
 - (i) *examples of* היתר לה שעת היתר or נטמאה or יצאה or לנה היתה לה שעת היתר
 - (ii) *examples of* ... לא היתה לה... if פסולין by נזרק/רק or דם was received/זרק or חוץ לזמנה או מקומה with intent נשחט לא היתה לה...
 1. *note*: mention of לנה etc. proves that "should have" = "performed"
 2. *block*: case is where it was "fit" for טומאה etc. (i.e. had been properly processed)
 - a. *challenge*: wording should have been - יש לה היתר - שעת היתר, not יש לה היתר
 - (b) *answer* (ר' אשי): cannot use rule of מעילה to challenge טומאה
 - (i) *מעילה*: is defined by קדושה; once קדושה is gone (fit for זריקה) can't restore it
 - (ii) *טומאה*: defined as "edible" (for ט"א) – if he *could* have performed זריקה → becomes "food"
 - (c) *Challenge*: if someone brings an אשם תלוי and then finds out that he didn't sin
 - (i) *If*: he finds out before שחיטה:
 1. ד"מ. the animal is חולין
 2. חכמים. it grazes (until it gets a מום, is redeemed and money used for עולה)
 3. ד"א. offer it as אשם תלוי (follows his approach that אשם תלוי may be brought as נדבה to cover "sins")
 - (ii) *If*: he finds out after שחיטה, the דם is spilled out and the meat burned (outside on דשן)
 - (iii) *If*: he finds out after זרה"ד, meat is eaten (considered as valid)
 1. ד"י יוסי. even if the דם was in the chalice, considered as if נזרק (→ meat eaten)
 - a. ר"י דבא. ר"י was utilizing ר"ש's approach – כל העומד ליזרק כזרק דמי – כלי שרת מקדשין את הפסולין ליקרב – ב"י, explain that ר"י holds – כלי העומד ליזרק כזרק דמי ... since ר"ש ruled ד"א אשי לר"ב
 - iii כלי שרת מקדשין את הפסולין ליקרב – ב"י, explain that ר"י holds – כלי העומד ליזרק כזרק דמי ... since ר"ש ruled ד"א אשי לר"ב
 - 1 *If so*: why are פרה אדומה or נותר vulnerable to ט"א – they should be considered "burnt up"
 - 2 *Answer*: חובת הקודש (their value for use for מקדש) makes them considered "food"
 - (a) *Question* (רבינא לר"א): does that also set them within the system of ט"א (שני, ראשון, etc.)?
 - (b) *Perhaps*: that will settle ר"ל's question about ט"א for dry piece of מנחה (doesn't – he was asking מ"ה)